Pisarakirje

Joulukuu 2013

Pääkirjoitus

Pisaran räsymatto on kuluneena armon vuonna ollut hyvin kirjava. Siinä on useita eri värejä, vaikka monen väriset raidat ovat olleetkin tyyliltään erilaisia. On pastellisävyjä, luonnon värejä, räikeita turkooseja, punaisia, oransseja sekä tietysti arkisempia mustia, valkoisia ja harmaita sävyjä. Kaikki nuo värit, niiden moninainen kirjo, on muodostanut kuitenkin varsin tyylikkään ja harmoonisen kokonaisuuden.

Alkuvuonna Pisaraan perustettiin uusi ryhmä, Silta-ryhmä, jonka ensimmäiset matkat ovat takana. Ryhmä toimii itsenäisenä ryhmänä, niin kuin Vihdin ja Espoon-Kouvolan ryhmäkin. Ryhmän tukitili jouduttiin poistamaan näkyvistä niin Pisaran web sivuilta kuin tiedotteistakin, rahankeräysluvan käsittelyssä tapahtuneen kommähdyksen vuoksi, mutta poliisihallinnon upealla avulla tilitiedot voitiin palauttaa näkyviin parin kolmen viikon seisokin jälkeen.

Alkuvuodesta kuvattu filmi, ”Pisaroita, Popovka miestenkoti” tulee monien valmistusvaiheiden kautta esityskuntoon vuodenvaihteen jälkeen. Ja voimme olla iloisia siitä, että voimme tarjota teille kohta varsin laadukkaan hyvän tuotoksen. Ja ehkäpä jotain uuttakin on suunnitelmissa :)

Vankilatyö on jatkunut Virossa ja Latviassa. Venäjän toiminnot ovat jatkuneet osin samoina, osin uudistuneena. Mukaan on tullut uusia kohteita ja vanhoissa olemme olleet uskollisina mukana.

Pisara-yhdistys haluaakin kiittää kaikkia ystäviä, talkoolaisia ja yhteisöjä monenmoisesta auttamisesta ja tuesta, joka on mahdollistanut matkat ja kaikkinaisen avustamisen tässä tärkeässä toimessa.

- Pekka Vauromaa -

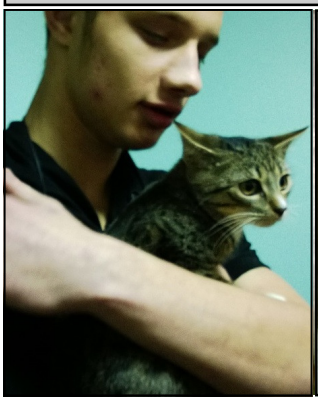

Hyvää Joulua ja Siunausta Uuteen Vuoteen

Kirjeen sisältö:

Pääkirjoitus 1
Pisarakasvo Leena 2
Rukousaiheet 2
Pisara elävää vettä 3

Matkaraportit:
Pietari 20. – 22.11. Espoonlahden srk:n kanssa ....4 - 5
Pietari 22. – 24.11. Vihdin ryhmä 6
Latvia 29.11.– 1.12. 7
Viron joulumatka 6.-8.12. . .....7 - 8

Pisarakasvo Leena

Lakikirja vaihtui Raamattuun

Viron vankilatyöhön mukaan tullut poliisi ihmettelee elämänsä käänteitä.

Pisara piristää - pisara voi pelastaa.
Sairaalassa leikkauksen jälkeen herättyään ensimmäisenä varmistaa, että vielä elää. Sitten on jano. Suu on tuohikuiva eikä ääni kulje. Valvova hoitaja huomaa heräämisen, mutta vesilasia hän ei pyynnöstä huolimatta tuo. Vain pisarallisen lusikasta. Se virkistää, lohduttaa ja kannustaa.

Jotain samaa koen, kun vangit tulevat tervehtimään meitä sanantuojia ja lähtiessään kaksin käsin kiittäessään pyytävät: ”tuletteha pian uudelleen”. Sortinsakki meitä saattaakin. Eläkkeellä oleva rovasti, itsekin vankilassa istunut entinen vankilapappi, uskoontullut ja raitistunut huumeiden käyttäjä ja minäkin eläkeläinen, entinen huumepoliisi.

Miksi olen mukana
- punnittu ja soveliaaksi havaittu?
Tapanaisen Tuulan olen tuntenut toistakymmentä vuotta. Tuomiokirkon aamurukouksessa olemme rukoilleet Tuulan Venäjän ja Viron matkojen puolesta. Matkoistaan hän on kertonut keskiviikkoisten aamumessujen jälkeen kahvikupin ääressä. Vuosi sitten sain kunnian päästä mukaan. Vankilassa en todellakaan käynyt ensimmäistä kertaa, mutta nyt olikin tukenani lakikirjan sijasta Raamattu.

Uskoontuloni
Kokemusta uskoontulosta minulla ei ole. Rukous on aina ollut osa elämääni, välillä tiiviimmin, välillä hällä väliä. Työssäni uskalsin tuoda kuulusteltaville jollain lailla Jumalan esille. Joidenkin mielestäni liiankin selvästi. Päivittäisen rukouksen, kristinuskon ja lähetystyön merkitys konkretisoitui minulle kansainvälisillä komennuksillani Balkanilla, Aasiassa ja Afrikassa. Rukous toimii - siksi Jeesus on opettanut meille maailman tärkeimmän rukouksen.

Nyt pisaralaisena olen päässyt mukaan ihmeelliselle matkalle kohtaamaan sisaria ja veljiä, joille saan kertoa jotain, mutta jotka omilla kertomuksillaan opettavat enemmän. Työelämästäni tuttua ”opettaessaan oppii” saan edelleen elää todeksi ja koen, kuinka julistaessaan juurtuu, kertoessaan karaistuu ja rukouksesta rohkaistuu.

Jumala sinun ja läheistesi sekä kohtaamiesi joulua ja tulevaa vuotta siunatkoon

PS 119: 105

- Leena Kontula -

Rukous- ja kiitosaiheet

- Kiitos kuluneesta vuodesta
- Siunausta Pisaran työhön ensi vuonnakin
- Pyhän hengen johdatusta
- Popovkaan suunniteltu naisten narkomaanikoti
- Käyntikohteiden ja niiden asukkaiden puolesta
- Vanhempien hylkäämät ja orvot lapset
- Pisaran ystävien ja tukioiden puolesta
- Kiitos esirukoilijoista
- Pisaran talouden puolesta
- Siunausta Eevan Afrikan matkalle

Pisara elävää vettä

Otsikosta tulee mieleen Jeesuksen sanat samarialaiselle naiselle: ”Jos tietäisit, minkä lahjan Jumala on antanut, ja ymmärtäisit, kuka sinulta pyytää juotavaa, pyytäisit itse häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä.” Joh. 4:10. Toinen samansisältöinen sana löytyy tilanteesta, jossa Jerusalemin temppelissä lehtimajajuhlan aikaan juutalaiset olivat epätietoisia Jeesuksesta. Siitä kerrotaan Joh. 7:37-38 ”Juhlan suurena päätöspäivänä Jeesus nousi puhumaan ja huusi kovalla äänellä: ”Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon! Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään kumpuavat elävän veden virrat”, niin kuin kirjoituksissa sanotaan.”

Tavallisen veden kumpuaminen on minulle tuttua, sillä meidän kotimme lähellä on runsaasti luonnon vesilähteitä. Yhdestä niistä vesi saadaan vesijohdon kautta kotiin, useimmista se johdetaan ojiin. Jos lähdettä yritetään tukkia, vesi ohjautuu muualle tai tukos estää virtauksen. Tai jos vesijohto tukkeutuu tai sähköt on kauan poikki, veden kotiin tulo loppuu, vaikka vesi ei ole loppunut lähteestä.

Myös Jeesuksen antama elävän veden lähde voi tukkeutua tai virtaus loppua. Tukos voi tulla tottelemattomuutemme seurauksena tai voimme poistua Jeesuksen luota niin, ettemme ole enää lähteen äärellä. Jeesuksen yhteydessä pysyvän avoin mieli estää elävän veden tukoksia ja se pääsee virtaamaan sydämiin.

Miten tuota elävää vettä saa? Avaa Raamattusi ja lue sitä, sillä Jumalan sanan kautta ja joskus toisten Jumalan lasten välityksellä kin voi saada Jeesuksen antamaa elävää vettä.

Hän ei anna sitä vain itsellemme nautittavaksi, vaan sen tulee virrata kauttamme myös toisille. Matt. 25 luvussa kerrotaan tilanteesta, jossa Ihmisen Poika, Jeesus, istuu kirkkautensa valtaistuimelle ja erottaa ihmiset toisistaan joko oikealle tai vasemmalle puolelleen. Ero johtuu siitä, miten olemme kohdelleet eri tavalla tarpeessa olevia ihmisiä. Voimme olla välikappaleena Jumalan avun virtauksessa, kukin saamansa tehtävän mukaan. Jumala on se, joka saa kiitoksen Hänen antamastaan avusta.

Pisara on saanut olla toimimassa erityisesti kohderyhmälle ”Minä olin alasti ja te vaatetitte minut” sillä tänä syksynä olemme saaneet lähettää varastostamme suuret määrät varsinkin erilaista vaatetta, mutta myös astioita ja lasten tarvikkeita mm. Latviaan, Venäjälle ja muuallekin. Täpötäysi navetan vintti on nyt miltei tyhjä ja me olemme olleet vain kuin vesijohto, jonka kautta apu voi virrata tarvitsijoille.

Vastaanottajat kiittävät saamastaan avusta Jumalaa, joka saa kunnian ja kiitoksen. Tässä kuitenkin omasta puolestani kiitos kaikille rukoilijoille, lahjoittajille ja muuten vaivaa nähneille näissä tehtävissä. ”Kaiken, minkä olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle” Matt.25:40

Raili Ketola

Matkaraportti

Espoon Kouvolan ryhmä, **Pietari**, 20. - 22.11.

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen ja Anja Saloheimo Espoosta sekä lähetyssihteeri Eveliina Roznovski ja diakoni Heli Erkkilä Espoonlahden seurakunnasta. Matka tehtiin seurakunnan nuorisotyön Saapas-autolla.

livisniemen koulun opettaja oli toisen luokan uskontotunnilla puhunut lähetystyöstä, jolloin lapset olivat innostuneet keräämään lelujaan lähetystyön hyväksi. Seurakunnan kontaktin perusteella olin koululla kertomassa Pietarhovin alueella olevasta vammaisten lasten internaattikoulusta, missä osa lapsia on orpoja tai hylättyjä ja asuvat koko kouluikänsä koululla. Näin siis toisten luokkien lapset olivat keränneet leluja ja vaatteitakin Pietariin vietäväksi. Näiden tavaroiden lisäksi Saapas-auto pakattiin täyteen myös muuta avustustavaraa. Olimme saaneet palloja ja pelipaitoja **Espoon palloseuralta**. Sinne kertyy jatkuvasti löytötavaraa, jota joudutaan jossain vaiheessa heittämään pois. Sovimme, että saamme jatkossakin nämä koululle tärkeät tavarat.

Itse lähdin matkaan toipilaana antibioottien voimin. Minun oli tarkoitus ajaa koko matkan, varakuljettajiksi oli merkitty Eveliina ja Heli. Leppävaarasta lähtiessämme Heli halusi kokeilla ajoa ja vaikka ei ollut edes käynyt Venäjällä, hän ajoi siitä lähtien koko matkan kotiin asti. Hieno suoritus! Toinen lahja tällä matkalla oli tulkkaus sillä sekä Eveliina että Anja puhuvat venäjää, joten meillä oli käytössä kaksi tulkkia.

Jo alkumatkasta kohtasimme auto-ongelmia. Vilkkuvaan öljyvaloon olimme jo ohjeistuksen pohjalta osanneet varustautua. Silti se on autossa niin iso ongelma, että pysähdyimme tarkistamaan öljyjä ja lisäämään tarpeen mukaan. Varsinainen yllätys tuli Suomen tullin kohdalla, kun ajaessa alkoi vilkkua diesel-auton moottorin hehkutusvalo. Se palaa ennen käynnistystä, mutta sen ei todellakaan tulisi palaa ajaessa.

Soitimme merkkihuoltoon ja meille annettiin ohje ajaa huoltoon, ajaa voi, jos moottori toimii normaalisti. Siinä me siis olimme Venäjän rajan edessä päättämässä, mitä teemme. Koska paluu Venäjän puoleltakin oli mahdollista, menimme yli rajan. Hetken ajettuamme valo sammui eikä aiheuttanut enää ongelmia matkan aikana. Sen sijaan auton varashälytys syttyi soimaan muutaman kerran vaikka keskuslukitus oli avattu. Onneksi saimme hälytyksen sammumaan.

Ensimmäinen kohteemme oli **Viipurin katulasten turvakoti Dikoni**. Koti oli kesän käytimme jälkeen saanut luvan lasten yöpymiseen, enää lapsia ei tarvinnut lähettää illalla pois.

Dikonissa asui nyt kaksitoista lasta, heidän lisäkseen jotkut tulevat sinne osaksi päivää. He tulevat vaikeista olosuhteista. Eräs äiti joutuu asumaan täällä kolmen lapsensa kanssa, sillä hänellä ei ole asuntoa eikä työtä saa, jos ei ole osoitetta. Kolme muuta lasta on perheestä, jossa äiti odottaa kuudetta lastaan kodissa, jonne ei tule vettä eikä ole hellaa. Lapset voivat käydä kotona viikonloppuna mutta lasten kotiin paluun ehto on, että jääkaapissa on ruokaa ja lapsi saa normaalin hoidon. Lasten äidit saattavat poiketa täällä päivällä ja saada hekin lämpimän ruuan. Kodin sääntö, että isiä ei lasketa sisälle, kuulostaa suomalaisittain oudolta. Selityksenä tälle sanottiin, että isät käyttävät niin paljon alkoholia ja aiheuttavat siksi ongelmia.

Kodin vetäjä nuori Victoria Shutova ei ollut nyt paikalla, lapsista vastasi samassa talossa asuva iäkkäämpi nainen, joka hoiti heitä äidillisellä lämmöllään. Hän kertoi, että oli aiemmin ollut täällä vapaaehtoisena, mutta nyt palkattuna työntekijänä. Hän esitteli meille kodin tiloja, jotka Viipurin luterilaisen seurakunnan nuoret olivat remontoineet viihtyisiksi. Vaatehuone pursui vaatteita ja ruokavarastokin oli runsas. Meiltä oli tällä kertaa pyydetty hammasharjoja ja -tahnoja sekä pesuaineita.

Dikonin hoitaminen on Viipurin luterilaisen seurakunnan vastuulla ja sen kulut ovat kuukaudessa n. 6500 euroa. Dikoni etsiikin Suomesta kummiperheitä näiden lasten auttamiseen. Tuen voi antaa Lappeenrannassa olevan Inkerin kirkon tilin FI90 5620 0910 001857 kautta. Viestiin sana Dikoni.

Viipurista lähtiessämme jouduimme pahimpaan mahdolliseen ajokeliin: oli pimeää ja sadetta, tie imi kaiken valon. Lisäksi tällä Pietarin tiellä ajetaan mielettömästi, ohituksia hurjilla nopeuksilla, välillä jopa pientareen puolelta. Pääsimme kuitenkin turvallisesti yöpymään Haapakankaan kirkolle. Sinne jätettiin lakanoita ja lasten vaatteita seurakunnan diakoniassa jaettavaksi.

Torstaina kävimme aamupäivällä Pietarin keskustassa Marian kirkolla ja sen lähellä olevassa kristillisessä kirjakaupassa. Näin Helikin pääsi näkemään Pietarin keskustaa eikä vain sen ympärillä kulkevaa kehätietä.

Vammaisten lasten internaattikoululle saavuimme sovittuun aikaan iltapäivällä. Olimme pyytäneet, että voisimme tavat alaluokkien lapsia, mutta meille kerrottiin, että pienimmät olivat päiväunilla ja saliin saatiin 5-7 luokkalaiset. Kerroimme heille terveiset Iivisniemen kouluta ja Espoon palloseuralta. Kerätyt tavarat jäivät jaettavaksi tai yhteiseen käyttöön opettajien harkinnan mukaan.

Luimme yhdessä Iivisniemen lasten lähettämät terveiset ja allekirjoittajien nimiä. Samalla kyselimme minkä nimisiä lapsia oli salissa näitä terveisiä saamassa ja takaisin lähettämässä. Eveliina ja Anja lauloivat venäjäksi muutaman laulun ja Eveliina kertoi flanellotaulun avulla Raamatun kertomuksia. Heli ja Tuula puhuivat vielä rukouksesta ja siitä, kuinka se on aina myös lasten turva ja apu.

Meille jaettiin tuliaisina lasten tekemiä pannulappuja ja virkattuja tonttuja. Tälläkin matkalla toimme käsitöihin pyydettyjä kankaita ja tilkkuja. Me puolestamme jaoimme kaikille lapsille suklaamakeisia ja kauniit kirjanmerkit, joissa oli Raamatun teksti.

Illaksi ajoimme **Popovkan kristilliseen narkomaanikotiin**. Sen vetäjä Leonid aloitti työn täällä isoisänsä pienessä talossa sen jälkeen, kun oli itse pelastunut ja vapautunut huumeista vastaavanlaisessa kodissa.
Nyt paikalla on kaksikerroksinen talo, jota miehet rakentavat ja kunnostavat saatujen varojen mukaan. Leonid kertoi, että naapurissa olevalle naisten narkomaanikodin tontille oli laskettu jo perustus, mutta varsinainen rakentaminen alkaa keväällä. Saimme jättää oman lahjamme tälle työlle, sillä naisten kristilliselle narkomaanityölle on suuri tarve Pietarin alueella.

Miesten kodissa varavuoteitakin oli jo otettu käyttöön, sillä kodissa oli nyt 24 miestä. Saimme pitää yhteisen iltatilaisuuden ylistyslauluja laulaen. Tuula puhui anteeksiantamisen voimasta kahden vangin esimerkin avulla ja Leonid jatkoi samasta teemasta korostaen anteeksi antamisen vapauttavaa voimaa. Murmanskista kotoisin oleva mies nousi ylös ja kertoi, että hänellä on uskova äiti ja tänään hän itse haluaa antaa elämänsä Jeesukselle. Niinpä Leonid johdatti hänet rukoukseen, minkä jälkeen veljet iloitsivat ja onnittelivat häntä halauksin.

Yksi miehistä pyysi rukousta pahasti tulehtuneen käsivartensa ja nousseen kuumeen vuoksi, toinen pyysi rukousta korkean verenpaineen vuoksi. Kolmas kertoi tulleensa uskoon Pushkinissa ja pyysi nyt rukoilemaan itselleen voimaa ja rohkeutta. Yhteinen rukous heidän puolestaan oli voimakasta. Rukoillaan myös kodin uusien miesten puolesta, että he voisivat löytää uskon voiman elämäänsä ja vapautuisivat riippuvuuksistaan. Saamamme siunauksen jälkeen oli turvallista lähteä ajamaan pimeässä Haapakankaalle ja aamulla Suomea kohti.

Kotimatka sujuikin hyvin ilman kommelluksia autonkaan taholta. Tunsimme suurta kiitollisuutta Jumalan avusta ja johdatuksesta matkan aikana. Rukoillaan kaikkien matkalla kohdattujen puolesta!

- Tuula Tapanainen -

Matkaraportti

Vihdin ryhmä, **Pietari** 22. - 24.11.

Matkaan lähtijät: Heli Anttila, Eeva Halme, Heidi Mikkola, Lenita Nyman, Riitta Sinervo ja Pekka Vauromaa
Täydellä autolla ja peräkärryllä matkaan taas lähdimme. Peräkärryn täyttivät pääosin Lohjalta saadut hienot sairaalapatjat.

Lauantai-aamulla hyvissä ajoin lähdimme matkaan kohti ns. **Gerdinin katulapsikotia**. Pulkovskajalla seuraamme liittyivät kiratisti Sergei Odnorob sekä tulkkimme Oleg Osipov (Liisa Lankinen oli matkalla Virossa). Lapsia oli paikalla aika vähän, koska osa oli viikonloppulomalla. Meillä oli kuitenkin aivan speciaali-ohjelma, sillä Heidillä oli mukanaan teline ja taulu ja paperi, jossa oli käsittämättömiä kuvioita. Kuviot kyllä selkenivät, kun Heidi puhuessaan maalasi paperista sopivat kohdat ja näin sieltä paljastui venäjänkielisiä sanoja, jotka liittyivät aiheeseen. Kuvia myös paperille näytti muodostuvan. Heidin aiheena oli talon rakentaminen kestävälle tai huonolle perustukselle. Lapset kuuntelivat tarkkaavaisesti ja kuiskuttelivat sanoja, kunhan saivat niitä selville. Lenita kertoi lapsuutensa rukousvastauksesta. Sergei laulatti lapsia ja myös puhui heille.

Toinen kohteemme oli **Tosnon vanhustensairaala**. Siellä osa ryhmästämme jäi käytävälle pitämään kokousta siihen tulleille vanhuksille ja osa sai mennä huoneisiin tervehtimään niitä, jotka eivät päässeet sängystä liikkeelle. Meillä oli upeita virkattuja ja kudottuja huiveja tuotavaksi mummoille. Helsinkiläisen Kallion kirkon naiset olivat tehneet ne huivit. Koimme liikuttavia hetkiä, kun saimme antaa huiveja vanhuksille. He olivat iloisia yllättävästä lahjasta, aika moni alkoi itkeä ja kiitteli runsaasti. Huivit myös varmasti lämmittävät vanhuksien hartioita näin kylmään aikaan. Saimme siunata heitä ja koimme todellista Pyhän Hengen läsnäoloa noissa tilanteissa.

Huoneista tultuamme käytävässä istui mummo, joka alkoi jutella kanssani, kertoi juttuja ja nauroi. Hän ei millään uskonut vaikka tulkki kertoi hänelle, etten ymmärtänyt yhtään sanaa siitä, mitä hän puhui.Mutta oli oikein hauskaa nauraa ja iloita tämän mummon kanssa. Tässä vanhustensairaalassa käy säännöllisesti paikallinen pastori Nikolai vaimoineen. He pyysivät meitä kotiinsa teelle kokouksen päätyttyä ja esittelivät rakenteilla olevan asunnottomien majoitustilan.

Sunnuntaiaamulla ehdimme hetkeksi käymään **Peshkovien seurakunnassa**. Siellä oli ylistys meneillään ja liityimme mukaan. Vaikka taaskaan en ymmärtänyt yhtään sanaa, niin Pyhän Hengen läsnäolon kuitenkin tajusin. On ihanaa ylistää Herraa yhdessä toisien häneen uskovien kanssa, vaikka yhteistä kieltä ei olekaan.

Suuntasimme sitten kohti **Akkuratovan poikakotia**. Sielläkin oli vain muutama poika paikalla, mutta saimme näin ollen henkilökohtaisen kontaktin heihin kaikkiin. Heidi piti taas loistavan puheensa piirustuksien kanssa. Täälläkin oli tarkkaavaista porukkaa kuuntelijoissa. Sergei laulatti poikia ja myöskin puhui heille. Kokouksen päätyttyä poikia kiinnosti Sergein kitara ja hän saikin esitellä ja soittaa sitä vielä hetken aikaan.

Taas kerran voimme olla Taivaalliselle Isällemme kiitollisia siitä, että saimme viedä evankeliumia ja myöskin aineellisia tarvikkeita venäläisille ystävillemme.

- Siunauksin Heli Anttila -

... Matka oli kiva ja avasi paljon silmiä.

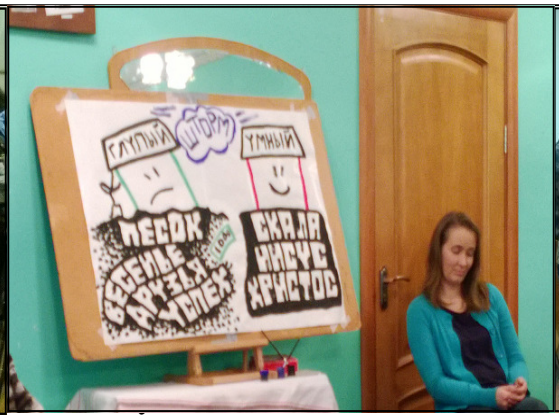
Saamme olla kiitollisia monesta eri asiasta. Meillä Suomessa sairaalat ovat hygieenisiä ja hoitoon pääsee oli varaa tai ei. Apua voi hakea eri tahoilta riippumatta siitä onko rikas vai köyhä. Me Suomessa nipotamme monesti terveyskeskuksista, että emme ole tyytyväisiä palveluun tai nopeuteen, mutta kuitenkin saamme hoitoa ja apua. Suomessa lapset ovat hirveän tyytymättömiä siihen mitä heillä on, aina pitäisi olla parasta kun taas muualla ollaan tyytyväisiä siihen mitä on, että on lämmintä päällä. Omille lapsilleni olen yrittänyt puhua ja kertoa, että kaikki ei ole niin itsestään selvää. On katulapsia, jotka on suljetussa laitoksessa huumeitten tai pikkurikosten takia. Sydäntä raastaa miettiessäni katulapsia. Haluaisin antaa palan rakkautta lapsille, jotka eivät ole saaneet tuntea ikinä rakkautta. Arvioin nuorimman iän olevan 10 tai vähän alle. Heille oli luontevaa koviksen rooli jopa siellä keskenään, ettei joudu poljetuksi. Tämä oli varmaan kehkeytynyt kadulla.

Siitä, että vesi on puhdasta ja on lämpimät kodit saadaan olla kiitollisia Jumalalle.

- Terveisin Lenita Nyman -

Matkaraportti

Silta ryhmä ja Vihdin ryhmä, **Latvia** 29.11. - 1.12.

Pastoriperheen koti remontin alkuvaiheessa

Käytyämme tänä vuonna aiemmin kahdesti Latviassa, havaitsimme maan taloudellisen tilanteen olevan varsin heikko. Tämän vuoksi ehdotin Pekka Ketolalle erillisen tavaranvientimatkan tekemistä, josta hän innostuikin kovasti. Itselläni jo hieman into ja muisti olivat himmenneet, kun kaima soitteli että mikä päivä lähdemme. Niinpä siis tilaamaan laivalippuja ja suunnittelemaan matkaa.

Tulkiksi lupautui Andrei Spiridenko, joka myös puhelimitse ja skypen avulla sopi Latvialaisten ystäviemme kanssa tulostamme. Niinpä marraskuun viimeisenä perjantaiaamuna lähdimme kolmistaan pakettiauto ja perävaunu täynnä Ketoloiden varastolle kerääntynyttä tavaraa. Jo illalla perille Jegabpilsiin päästyämme purimme iloisen monipäisen naislauman kanssa osan kuormastamme seurakunnan diakoniavarastoon. Tämän jälkeen majoitumme **pastori Andriksen kotiin**. Heillä oli kaksi uskoontullutta entistä alkoholistia rakennustöissä ja jo majoittuneena seitsenhenkisen perheen lisäksi. Niinpä meitä yöpyjiä oli yhteensä 12 tuossa kolmen huoneen asunnossa.

Seuraavana päivänä suunnistimme 40 kilometrin päässä sijaitsevaa **narkomaanien hoitokotia** kohti, johon veimme hieman tarvikkeita ja pidimme tilaisuuden.

Tämän jälkeen teimme vielä vierailun samalla suunnalla olevaan **pieneen seurakuntaan,** johon jätimme loput tavarat ja pidimme tilaisuuden.

Molemmissa paikoissa todistuksemme Herran voimasta ja armeliaisuudesta otettiin hyvin vastaan. Seurakunnassa oli myös erään rouvan mies, joka oli saapunut ensimmäistä kertaa elämässään seurakuntaan. Saimme näin olla omalta osaltamme toivottamassa häntä tervetulleeksi tähän uskovien yhteyteen. Lisäksi vierailimme vielä illalla erään perheen luona, joka oli halunnut osallistua tarjoamalla meille ruuan.

Aamulla herättyämme, lähdimme ennenkuin muut olivat nousseet, kohti Eestiä ja Tallinnaa. Matkastamme jäi hyvin myönteinen, positiivinen mieli, joten voimme ajatella Herramme olleen suunnitelmissamme mukana.

- Pekka Vauromaa -

Pastorin lapsia: Manuel ja Joella

Matkakertomus

Espoon Kouvolan ryhmä, **Joulumatka Viroon** 6. - 8.11.

Espoon-Kouvolan ryhmän Viron joulumatka Harkkuun ja Tarttoon tehtiin tänä vuonna pienellä porukalla, mutta tarpeellista ja odotettua Tuulan keräämää tavaraa veimme niin paljon kuin farmariauto kantoi. Osan jätimme Väliahon Anun edelleen toimitettavaksi Tallinnaan ja osan kuskasimme Lääne-Nikulan isommalla folkkarilla Tarttoon Olavi Ilumetsille vapautuvien vankien asumisen tarpeisiin.

Tuula jäi kotiin sairastamaan. Hän sai vakuuttuneiksi matkan tarpeellisuudesta häntä tuuranneen Leenan sekä uussuomalaisen marilaisen venäjäntulkki Tamaran. Tamara myös lauloi, säestäen kitarallaan, ja puhui väkevää, koskettavaa sanomaa rakkauden voimasta sekä henkilökohtaisesta sydämen valinnan tarkeydestä ja vaikeudesta. Moni mies, poika ja eri-ikäiset naiset tytöistä lähtien kuuntelivat nieleskellen. Uskaltautuipa muutama erikseen kiittämäänkin.

Matkakertomus

Espoon Kouvolan ryhmä, **Joulumatka Viroon** 6. - 8.11.

Tapasimme noin 90 "istuvaa" kuulijaa ja melkein kaikki kättelimme omassa linnanjuhlassamme. Joukossa oli uusia ja nuoria, mutta paljon pitkäaikaisia tuttuja, jotka silminnähden ilahtuivat käynnistämme ja vaatienkin pyysivät, että tulemme uudelleen.
Kaikille ryhmäläisistä kotiin jääneille, heitä tavanneille, he lähettivät lämpimät terveiset.

Virossa visiittiämme vahvisti rovasti Veikko Määttä. Veikon ajankohtainen kirkkovuoteen liittyvä aihe, "Tuomiosta Armoon", hänen omakohtaisella todistuksellaan vahvistettuna pysäytti niin heidät kuulijoina kuin meidätkin - puhujat.

Harkussa sanomaamme vironsi Anu ja naistenillassa hän myös käänsi venäjäksi. Naisethan ovat innokkaita puhumaan, niin täälläkin. Heitä oli nyt paljon - kappelin joka penkille riitti useampi ja mukana oli myös nuoria. Veikko tarjosi ovella tytöille yllätyslahjan, heidän pois lähtiessään öljyllä voitelun jokaiselle. Kukaan ei kieltäytynyt.

Itsenäisyyspäivän iltana Harkun miestenillassa Anu kertoi omakohtaisen kokemuksensa ensimmäiseltä matkaltaan lastensa kanssa Neuvosto-Virosta Suomeen ja siitä kuinka seitsemäs käsky tunnettiin Suomessa, mutta ei Virossa.

Tartossa tulkkasi vakituinen autokuskimme Antti-Pekka Mustonen, joka käy pyydettäessä tuuraamassa isäntää Pajusissa, kun Kari-Juhani on lomalla. Pajusissa saimme tälläkin kerralla yöpyä B&B-majoituksessa.

Kiitosaiheemme: Ilahtuneet tapaamiset ja onnistunut turvallinen matka. Sydämelliset emännät ja isännät.

Rukousaiheemme:
Kaikki vangit ja heitä hoitavat vankilapapit sekä erityisesti:
- Nuoret vangit ja heidän omaisensa
- Naisvangit, joilla on pieniä lapsia. Harkussa naiset saavat pitää lapsensa kolme vuotiaiksi luonaan, mutta heidän on itse hankittava heille vaatteet.
- Vapautuvia vankeja auttavat yhdistykset.

Kari-Juhani Hätösen avustuskeskus Pajusissa. Hänelle henkilökohtaista voimaa, rakkautta, rauhaa ja iloa Herrassa. Hän tarvitsee monenlaista talkooapua ja työlleen sitoutuneet jatkajat.
Lähtemisestä ja matkasta kiitollisena

- Leena Kontula -

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin kolmesta seuraavasta tilistä

Vihdin ryhmä	FI40 5298 0620 0117 18
Espoon-Kouvolan ryhmä	FI89 5297 0020 0926 57
Silta-ryhmä	FI29 5297 0020 1190 54
Ukrainan lapsityö	FI83 5298 0620 0126 90
Jäsenmaksut (maksuun merkintä Jäsenmaksu) **sekä osallistumis- ja majoitusmaksut**	FI12 5297 0020 0932 67

Poliisihallitus on 5.12.2013 myöntänyt Pisara ry:lle rahankeräysluvan no 2020/2013/3379, joka on voimassa 1.1.2014 - 31.12.2015 koko Suomessa lukuunottamatta Ahvenanmaata. Kerätyt varat käytetään yhdistyksen sääntöjen mukaiseen työhön vuosien 2014 - 2016 aikana..

Pisara ry
Eeva Halme, 050-3522792
Nissointie 12 C 14, 03100 Nummela

www.pisarayhdistys.fi